

Nr 230

Av herr **Henning Nilsson** i Gävle m. fl., om *höjning av maximibeloppen för bidragsförskotten och de särskilda barnbidragen m. m.*

Samhällets skyldighet att ingripa och biträda barnfamiljernas strävan att komma i åtnjutande av den allmänna standardförbättringen är sedan länge erkänd. En grupp av barnfamiljer, som i detta avseende har det särskilt svårt, är de s. k. ofullständiga familjerna. Visserligen har det även för dessa tillkommit vissa speciella hjälpåtgärder, vilka dock — sedda mot bakgrunden av de ökade och svårare försörjningsproblem den ensamme familjeförsörjaren har att brottas med — icke kan anses fylla hela hjälpbehovet.

De ensamma mödrarnas försörjningsbördan är särskilt stor och betungande. De låga kvinnolönerna skapar många svåra ekonomiska problem för dessa kvinnor. Lösningen av dessa problem blir oftast den att såväl modern som barnet tvingas avstå från den standardhöjning, som i övrigt kan tillkomma de fullständiga familjerna.

Såväl familjeutredningen som socialstyrelsen har med många starka fakta belyst de ofullständiga barnfamiljernas svårigheter och funnit skäl att nu rekommendera betydande förbättringar.

I vad det gäller de mödrar, som av skilda skäl icke kan erhålla bidrag från den underhållsskyldige, har bidragsförskottslagen givit dessa mödrar garantier för erhållande av bidragsförskott, vars högsta belopp för närvarande utgör 600 kronor. Socialstyrelsen anför att maximibeloppet för bidragsförskott liksom för särskilda barnbidrag i dagens läge är alldeles för lågt.

Med hänvisning till vad som här ovan anförts får undertecknade därför yrka,

att riksdagen måtte besluta höja maximibeloppet för bidragsförskotten och de särskilda barnbidragen från nuvarande 600 kronor per år och barn till 1 200 per år och barn samt att inkomstprövningen beträffande de särskilda barnbidragen avskaffas.

Stockholm i januari 1957

Henning Nilsson

Erik Karlsson

Helmer Holmberg